

Theologische Uitleg
en Verduidelijking
over
“Fiducia Supplicans”

4 januari 2024

Fr. J.L. Iannuzzi, STL, S.Th.D.

Beste broeders en zusters in Christus,

Ik bied de volgende response aan op verzoeken van christelijke gelovigen die vriendelijk hebben gevraagd om de media en hun verwarring te bespreken rondom de onlangs vrijgegeven Verklaring *Fiducia Supplicans* (FS) van het Dicasterie voor de Geloofsleer (DDF). Toen ik voor het eerst werd gevraagd om te reageren, heb ik ervoor gekozen om te wachten, de Verklaring te lezen en opnieuw te lezen, de overvloed aan commentaren en video's van prelaten, waaronder enkele bisschoppen, te bekijken, vervolgens het in het gebed op te nemen en er opnieuw naar te kijken. Ik deed dit om een grondig en gestructureerd antwoord te presenteren dat objectief overeenkomt met de boodschap vervat in de FS-verklaring. In de mate dat de roeping en plicht van de theoloog vereisen dat hij “de leer van het Geloof onderzoekt en uitlegt” en “de heilige schat van de openbaring bewaart, deze dieper onderzoekt, deze uitlegt, onderwijst en verdedigt ten dienste van de het Volk van God en voor de redding van de hele wereld,”¹ geef ik onderstaande reactie.

Onveranderlijke Christelijke Doctrine

Ik herhaal graag wat katholieke en orthodoxe bisschoppen wereldwijd hebben verklaard: de DDF-verklaring bevat niets dat in strijd is met de eeuwige christelijke leerstelling over het huwelijk en de menselijke

---

¹ *Internationale Theologische Commissie, het Kerkelijk Magisterium en Theologie*, Libreria Editrice Vaticana, 1975.

seksualiteit, die voor eens en voor altijd door Jezus Christus werd geopenbaard en door Jezus Christus werd verkondigd, overgedragen en aan ons werd overgeleverd door de apostelen, de kerkvaders en theologen. Kortom, de Verklaring is niet ketters, zoals degenen die niet vertrouwd zijn met de theologie ten onrechte beweren, maar is een ontwikkeling van kerkelijke discipline – en niet van leer. De onderrichting van de kerk is duidelijk:

“Gebaseerd op de Heilige Schrift, die homoseksuele betrekkingen voorstelt als daden van ernstige ontaarding, heeft de Overlevering altijd verklaard dat, homoseksuele daden intrinsiek ongeordend zijn. Ze zijn in strijd met de natuurwet. Ze sluiten de seksualiteit af voor de gave van het leven. Ze komen niet voort uit een ware affectieve en seksuele complementariteit en kunnen in geen geval worden goedgekeurd...

Homoseksuelen zijn tot kuisheid geroepen. Door de deugden van zelfbeheersing die hen innerlijke vrijheid leren, soms door de steun van vriendschappelijke begeleiding, door gebed en sacramentele genade, kunnen en moeten ze geleidelijk en standvastig de christelijke volmaaktheid benaderen” (CCC, 2357, 2359).²

“Deze objectief ongeordende neiging betekent voor de meesten van hen een beproeving. Men moet deze mensen met respect, begrip en fijngevoeligheid behandelen. Men moet iedere vorm van onrechtmatige discriminatie vermijden. Ook deze mensen zijn geroepen om in hun leven de wil van God te volbrengen en - als zij christen zijn - de

---

² CCC: 2008 geactualiseerde editie Libreria Editrice Vaticana. 2008 Nederlandse uitgave: Gooi & Sticht, Kampen.

problemen die zij als gevolg van hun instelling ondervinden, verenigen met het kruisoffer van de Heer...” (CCC, 2358).

Al op 15 maart 2021 maakte paus Franciscus duidelijk: *“Het is niet geoorloofd om een zegen te schenken aan relaties, of partnerschappen, zelfs al zijn ze stabiel, die seksuele activiteit buiten het huwelijk met zich meebrengen (d.w.z. buiten de onlosmakelijke verbintenis van een man en een vrouw die op zichzelf openstaat voor de overdracht van leven), zoals het geval is bij de betrekkingen tussen personen van hetzelfde geslacht...*

*De Kerk... verklaart elke vorm van zegening die ertoe neigt om hun betrekking als zodanig te erkennen onwettig... hij zegent de zondige mens, zodat hij mag erkennen dat hij deel uitmaakt van zijn liefdesplan en zich door hem laat veranderen. Hij neemt ons feitelijk “zoals we zijn, maar laat ons nooit zoals we zijn... de Kerk heeft niet de macht, en kan dat ook niet hebben, om de betrekkingen van personen van hetzelfde geslacht te zegenen in de hierboven bedoelde zin.”*³

De FS-verklaring van 2023 herhaalt deze leerstelling en bevestigt: *“De Kerk heeft niet de macht om zegeningen te verlenen aan betrekkingen van personen van hetzelfde geslacht;”*⁴, als bedienaren ervoor kiezen om personen die zich aangetrokken voelen tot hetzelfde geslacht te zegenen, is het absoluut noodzakelijk dat ze dat op een niet-liturgische manier doen, met gebruikmaking van vormen of woorden die

---

³ *Responsum van de Congregatie voor de Geloofsleer op een twijfel over de zegening van de verbintenissen van personen van hetzelfde geslacht*, Luis F. kard. Ladaria, SI, 15 maart 2021.

⁴ Presentatie uit de ‘Verklaring *Fiducia Supplicans* over de pastorale betekenis van zegeningen,’ Dicasterie voor de Geloofsleer, Víctor Manuel Card. Fernández, 2023, n. 5.

“geen onjuiste opvatting over het huwelijk overbrengen...⁵, daar zij [degenen die gezegend worden] een onderlinge betrekking hebben die op geen enkele manier met een huwelijk te vergelijken is.”⁶

FS-Verklaring is een Reactie met een Specifiek Doel, Aard, Bedoeling en Reikwijdte

Waar is FS een Reactie op? De FS-verklaring stelt duidelijk dat het een “response” is op “vragen die de afgelopen jaren aan dit Dicasterie zijn gesteld,” dat het Dicasterie “deskundigen heeft geraadpleegd, een zorgvuldig redactieproces heeft uitgevoerd, en de tekst heeft besproken in het Congres van de Doctrinaire Sectie van het Dicasterie... De Kerk heeft altijd alleen die seksuele relaties die binnen het huwelijk worden beleefd als moreel geoorloofd beschouwd; de Kerk heeft niet de macht om haar liturgische zegen te verlenen wanneer dat op de een of andere manier een vorm van morele legitimiteit zou bieden aan een betrekking die verondersteld een huwelijk te zijn of van een buitenechtelijke seksuele praktijk. De Heilige Vader herhaalde de inhoud van deze Verklaring in zijn Respuestas aan de Dubia van twee kardinalen.”⁷

Wat is het Doel van FS? Het doel van de Verklaring is om de zondaar lief te hebben, zonder de zonde te vergoelijken, wat in de Bijbel wordt samengevat als: “*En hebt medelijden met sommigen die twijfelen en tracht ze te redden door hen aan het vuur te ontrukken. Bij anderen*

---

⁵ Ibid., n. 26.

⁶ Ibid., FS, n. 2; vgl. ook n. 39.

⁷ Ibid., Presentation en n. 11.

evenwel moet uw medelijden gemengd zijn met vrees, en met afschuw zelfs voor hun door de zonde bezoedeld kleet (vlees).” (Judas 1: 22-23).

Wat is de Aard van FS? De aard van de Verklaring is absoluut niet bindend onder alle omstandigheden,⁸ omdat het niet de norm is (FS, n. 32), en afhankelijk is van het oordeel van de priester in het licht van de gegeven omstandigheden, waaronder burgerlijke wetten en besluiten van de bisschoppenconferentie. FS stelt dat “voorzichtig en vaderlijk onderscheidingsvermogen van gewijde bedienaren” kwaliteiten zijn die vereist zijn bij het bepalen of dit wel of niet moet worden doorgegeven. In tegenstelling tot een liturgische zegen die vereist dat wat gezegend wordt in overeenstemming wordt gebracht met de wil van God (FS, n. 9), kan een niet-liturgische of para-liturgische zegen bij wijze van uitzondering worden verleend, en niet als norm (FS, n. 32), aan degenen die nog niet gelijkvormig zijn aan de wil van God, maar die, ‘smekend’ dat hun ‘relaties worden genezen’ en ‘bevrijd’ (FS, n. 31), ernaar streven dat te worden (FS, nn. 20, 21, 30, 34).

---

⁸ De DDF heeft enkele ogenblikken geleden, op 4 januari 2024, een verduidelijking vrijgegeven met als titel: *Persbericht betreffende de ontvangst van Fiducia Supplicans, nn. 2, 4: waarin staat: “Op sommige plaatsen doen zich geen moeilijkheden voor bij de onmiddellijke toepassing ervan, terwijl het op andere plaatsen nodig zal zijn om ze niet in te voeren, terwijl de tijd wordt genomen die nodig is voor het lezen en interpreteren... Voorzichtigheid en aandacht voor de kerkelijke context en voor de lokale cultuur zouden verschillende toepassingsmethoden mogelijk kunnen zijn, maar geen totale of definitieve ontkenning van dit pad dat aan priesters wordt voorgesteld... sommige bisschoppen achten het verstandig om deze zegeningen voorlopig niet te schenken...”*

Het Oude Testament openbaart dat de werking van een “zegen” tweeledig is: neerdalend en opstijgend: het eerste komt van God en wordt door de mens ontvangen; de laatste komt van de mens en wordt door God ontvangen (FS, n. 15-17). In het Nieuwe Testament is de handeling van een zegen ook dalend en stijgend, wat “een gebaar van genade, bescherming en goedheid” uitdrukt (FS, n. 18).

Dit soort niet-liturgische zegening, die “niet beweert iets [van de homoseksuele onderlinge betrekking] te sanctioneren of te legitimeren” (FS, n. 34) en die “niet noodzakelijkerwijs de norm zou moeten worden” (FS, n. 32) – als “*wat in bepaalde omstandigheden deel uitmaakt van een praktisch onderscheidingsvermogen, niet kan worden verheven tot het niveau van een regel*” (FS, n. 37) – is ‘opstijgend.’ Want het “*behelst het aanroepen van een zegen die van God neerdaalt op degenen die – in het besef dat ze berooid zijn en zijn hulp nodig hebben – geen legitimatie van hun eigen status claimen, maar die smeken dat... hun relaties worden... genezen en worden opgetild door de aanwezigheid van de Heilige Geest. Deze vormen van zegening drukken een smeekbede uit dat God de hulp mag verlenen die voortkomt uit de impulsen van zijn Geest – wat de klassieke theologie ‘werkelijke genade’ noemt – zodat menselijke relaties mogen rijpen en groeien in trouw aan het Evangelie, zodat ze bevrijd mogen worden...*” (FS, n. 31).

Een voorbeeld van een situatie die een zegening voor mensen van hetzelfde geslacht teweegbrengt, wordt verwoord in de verduidelijking van 4 januari 2024 uit de FFS-verklaring getiteld: “*Persbericht betreffende de ontvangst van Fiducia Supplicans*”:

“Laten we eens naar een concreet voorbeeld kijken: laten we ons voorstellen dat onder een groot aantal mensen die op een pelgrimage zijn, een paar gescheiden mensen zijn, nu in een nieuwe onderlinge betrekking, tegen de priester zeggen: ‘Geef ons alstublieft een zegen, we kunnen geen werk vinden, hij is erg ziek, we hebben geen huis en het leven wordt erg moeilijk: moge God ons helpen!’

In dit geval kan de priester een eenvoudig gebed opzeggen als dit: ‘Heer, kijk naar deze kinderen van u, schenk hen gezondheid, werk, vrede en wederzijdse hulp. Bevrijd hen van alles wat in strijd is met uw Evangelie en laat hen leven volgens uw wil. Amen.’ Vervolgens eindigt het met het kruisteken op elk van de twee personen.

We hebben het over iets dat ongeveer 10 of 15 seconden duurt. Heeft het zin om dit soort zegeningen te weigeren aan deze twee mensen die erom vragen?”

Wat is de Bedoeling van FS? De bedoeling van de FS-verklaring is om, door het gebruik van een sacramentele zegen, zielen te ‘leiden’ die God ‘zoeken’, ‘liefhebben’ en ‘getrouw dienen’. (FS, n. 8), die ‘smeken om een beter leven’ (FS, n. 21) en/ of die ‘smeken’ dat hun ‘relaties worden geheeld’ en ‘bevrijd’ (FS, n. 31) om vast te klampen aan zijn aanwezigheid en te leven in overeenstemming met zijn wil (FS, nn. 8, 20, 21, 30, 34).

Degenen die vragen om zo’n zegen te ontvangen *“worden uitgenodigd om hun gezindheid te versterken door geloof... en liefde die aanspoort tot het naleven van Gods geboden,” en tonen dat ze “de reddende aanwezigheid van God nodig hebben” (FS, n. 9). Inderdaad, de persoon die de*

zegen zoekt “erkent laatstgenoemde [de Kerk] als een sacrament van de verlossing die God aanbiedt... die voortkomt uit de schoot van Gods barmhartigheid en ons helpt vooruit te gaan, beter te leven en te beantwoorden aan de wil van de Heer” (FS, n. 20). De FS-verklaring voegt hieraan toe:

“Als iemand om een zegen vraagt, drukt hij een verzoek uit om Gods hulp, een smeekbede om beter leven, en vertrouwen in een Vader die ons kan helpen beter te leven...” (FS, n. 21). Zo staat de Kerk dus toe dat “de gewijde bedienaar zich aansluit bij het gebed van die personen die, hoewel zij in een onderlinge betrekking zijn die op geen enkele manier met een huwelijk kan worden vergeleken, zich aan de Heer en Zijn barmhartigheid willen toevertrouwen, Zijn hulp willen inroepen, en om geleid te worden naar een beter begrip van Zijn plan van liefde en van waarheid” (FS, n. 30).

Anders gezegd: de pastoor die zo'n zegen waarneemt, nodigt de ontvangers op passende wijze uit, spoort ze zachtjes aan of geeft ze indien nodig zelfs catechisaties om de bovengenoemde heilzame gezindheden te cultiveren,⁹ om

---

⁹ Ibid., n. 6 stelt: *“Op sommige plaatsen zal misschien enige catechese nodig zijn die iedereen kan helpen begrijpen dat dit soort zegeningen geen goedkeuring zijn van het leven dat wordt geleid door degenen die erom vragen.”*

Zij die vragen om zo'n zegen te ontvangen *“worden uitgenodigd [door de pastoor] om hun gezindheid te versterken door geloof... en liefde die aanspoort tot het naleven van Gods geboden,”* en tonen zichzelf als *“dat ze behoefte hebben aan Gods reddende aanwezigheid* (FS, n. 9). De persoon die de zegen zoekt *“erkent laatstgenoemde [de Kerk] inderdaad als een sacrament van de verlossing die God aanbiedt... dat voortkomt uit de schoot van Gods barmhartigheid en ons helpt vooruit te gaan, beter te leven en te reageren op de wil van de Heer”* (FS, n. 20).

zo de genade die daaruit voortkomt te vergroten, want de gezindheid van de ontvanger maakt min of meer de sacramentele zegen effectief.

Wat is de Reikwijdte van FS? De FS-verklaring is van toepassing op de westerse katholieke kerken. Zoals vermeld in de uiteenzetting van 22 december 2023 van patriarch Svjatoslav, voor zover de FS-verklaring geen vragen behandelt over het katholieke geloof of de moraal, noch verwijst naar enige voorschriften van de Codex voor de Oosterse Kerken, noch oosterse christenen vermeldt, op basis van Canon 1492 van de CCEO, is deze Verklaring uitsluitend van toepassing op de Latijnse Kerk en heeft zij geen juridische kracht voor de gelovigen van de Oosterse Kerken. Bovendien is de betekenis van ‘zegen’ in de UGCC en de Latijnse Kerk anders (Communiqué van patriarch Sviatoslav over de ontvangst van de Verklaring Fiducia Supplicans, oorspronkelijk gepubliceerd op 22 december 2023).

Uitingen van Bezorgdheid over de FS-verklaring

Sommigen hebben bezwaar gemaakt tegen de Verklaring en beweren dat deze stilzwijgend is over verschillende kwesties, bijvoorbeeld koppels van hetzelfde geslacht die zich onthouden van seksuele activiteit, ernaar streven een kuis leven te leiden, om Gods vergeving vragen en de sacramentele biecht bezoeken. Ze uiten ook hun bezorgdheid dat progressieve bedienaren de Verklaring kunnen gebruiken als excuus om de zegeningen van alle relaties van hetzelfde geslacht zonder onderscheid te

onderschrijven of te legitimeren, en druk uit te oefenen op degenen die weigeren dit te doen.

Als antwoord verwijs ik u naar de bovengenoemde verklaringen van de FS-verklaring die de eeuwige en absolute leer van de Kerk hooghouden: zij legitimeert en kan geen betrekkingen tussen mensen van hetzelfde geslacht legitimeren of zegenen. Wat betreft de bedienaren die ervoor kiezen dit te doen: zij handelen niet in naam van de Kerk, maar onafhankelijk en immoreel. In het licht van het bovengenoemde doel, de aard en de bedoeling van de Verklaring is het duidelijk dat dit document bedoeld is om als het ware naar diepe wateren te gaan – om op zoek te gaan naar de verdwaalden en de zondaars die van God vervreemd zijn geraakt, maar die toch zijn hulp zoeken (FS, nn. 8, 9, 20, 21, 30); voor degenen die Gods genade nodig hebben om in overeenstemming met Zijn Goddelijke Wil te leven (FS, n. 20). De aanpak voor het zoeken naar de zondaar legt de nadruk op het vertrouwen in Gods Goddelijke Barmhartigheid (FS, nn. 21, 22)¹⁰ die wordt gegeven aan iedereen die de juiste gezindheid heeft (FS, n. 9), en deze verlangen te ontvangen.

Laten we ons herinneren dat de pastorale niet-liturgische zegen die het document voorstelt geen traditionele ‘neerdalende’ zegen is, maar een ‘opstijgende’ zegen specifiek voor degenen *die Gods reddende aanwezigheid nodig hebben (FS, n. 9), die de Kerk erkennen*

---

¹⁰ Presentatie uit de ‘Verklaring Fiducia Supplicans over de pastorale betekenis van zegeningen’, op. cit.: “*Deze Verklaring is ook bedoeld als eerbetoon aan het trouwe Volk van God, dat de Heer aanbidt met zoveel gebaren van diep vertrouwen in Zijn Barmhartigheid en dat met dit vertrouwen voortdurend de zegen van Moeder Kerk komt zoeken.*”

als een sacrament van het heil dat God aanbiedt, waardoor ze beter kunnen leven en gehoor kunnen geven aan de wil van de Heer (FS, n. 20); want zij smeken om de hulp van God, smeken om een beter leven bij een Vader die hen kan helpen een beter leven te leiden (FS, n. 21), vertrouwen zichzelf toe aan de Heer en Zijn Barmhartigheid, en roepen Zijn hulp in om geleid te worden naar een beter begrip van Zijn plan van liefde en van waarheid (FS, n. 30).

Als assistent van wijlen exorcist van Rome, p. Gabriel Amorth, kan ik u verzekeren dat de FS-verklaring in veel gevallen een vorm van “klein exorcisme” kan vormen die elke priester aan iedereen kan verlenen, zelfs aan mensen met een seksuele voorkeur voor hetzelfde geslacht. Voor zover iemand die een priester benadert en om zijn zegen vraagt, *een verzoek om Gods hulp uitdrukt door middel van een ‘pleidooi om beter te leven’ (FS, n. 21) of ‘smeekt’ dat hun ‘relaties worden genezen’ en ‘bevrijd’ (FS, n. 31), waardoor zij Gods reddende aanwezigheid kunnen aanklampen en in overeenstemming met Zijn Wil kunnen leven (FS, nn. 8, 20, 21, 30, 34),* moet de priester niet aarzelen om zijn deel te doen. Wat de priester betreft die de niet-liturgische zegen verleent: van hem wordt verwacht dat hij *degenen die om een zegen vragen, uitnodigt om hun gezindheid te versterken door geloof en liefde die aandringt op het onderhouden van Gods geboden (FS, n. 9) om een beter leven te leiden, en om gehoor geven aan de wil van de Heer (FS, n. 20).* Zodra aan deze vereisten is voldaan, zou de priester niet moeten aarzelen om voor de persoon te bidden en hem te zegenen in de naam van Jezus om hem/haar te helpen ‘genezen’ en ‘bevrijd’ te worden (FS, n. 31), en te leven in overeenstemming met Zijn Goddelijke Wil (FS, nn.

9, 20). Ik ben ervan overtuigd dat al die hiërarchen die zich publiekelijk en luid tegen deze Verklaring hebben verzet, de theologische inhoud ervan niet goed hebben gelezen of begrepen, die ik, evenwel een onwaardige herder en theoloog geaccrediteerd door de Kerk om haar documenten uit te leggen, hierbij met u deel.

Het Leergezag en het Volk van God

In elk tijdperk deelt de Heilige Geest veelvuldige genaden uit, afhankelijk van de wisseling van tijden en seizoenen, en van de behoeften en uitdagingen van het Volk van God. Hij doet dit in het bijzonder door de sacramenten, zijn gaven en genaden, en door de waarheid die wordt gecommuniceerd door het leerambt van de Kerk, algemeen bekend als het Magisterium, het Leergezag. Het Leergezag strekt zich uit van de paus tot de bisschoppen die met hem in *communio* zijn,¹¹ die altijd overleg plegen met haar “gekwalificeerde theologen”¹² – die allemaal gebonden zijn door de “*sensus fidei*” (bovennatuurlijke waardering van het geloof) van de Kerk van deze en voorgaande tijden.¹³ Deze hebben allemaal hun respectievelijke functies: de

---

¹¹ “*De bisschoppen moeten, wanneer zij in gemeenschap met de paus onderwijzen, door iedereen gerespecteerd worden als getuigen van de goddelijke en katholieke waarheid... De religieuze instemming van de wil en het intellect moet op een speciale manier gegeven worden aan het authentieke leergezag van de paus, zelfs als hij niet ex cathedra spreekt*” (Decreten van de Oecumenische Concilies, Vaticaans Concilie I, vol. II, Washington DC [1990], *De perpetuitate primatus beati Petri in Romanis pontificibus*, cap. II- IV, blz. 869).

¹² Ibid., *Internationale Theologische Commissie, het kerkelijk leergezag en de theologie*, Libreria Editrice Vaticana.

¹³ Ibid., n. 2.

bisschoppen “beschermen de goddelijke openbaring” en de theologen “onderzoeken en verklaren de leer van het Geloof.”¹⁴ Voor zover het Bisschoppencollege geroepen is om in *communio* te blijven met de opvolger van Petrus, de paus zelf, die het hoofd is van dat College, moeten de beslissingen van de pausen over geloof, moraal, kerkelijke discipline en bestuur gerespecteerd worden,¹⁵ zelfs als genoemde beslissingen voor sommigen onaangenaam kunnen zijn.

Kortheidshalve geef ik één voorbeeld van pauselijke besluiten die niet de steun van alle bisschoppen kregen, en waartegen sommige prelaten en leken zich verzetten. Denk eens aan de oecumenische bijeenkomst op de Wereldgebedsdag voor de Vrede in Assisi, die ervoor zorgde dat de extreemrechtse katholieke media, inclusief prelaten en leken, de gebeurtenis als godslasterlijk en schandelijk bestempelden. Deze spiritueel succesvolle gebeurtenis werd bij drie verschillende gelegenheden bijgewoond door respectievelijk de heilige paus Johannes Paulus II op 27 oktober 1986, paus Benedictus XVI op 27 oktober 2011 en paus Franciscus op 20 september 2016. Verdrietig genoeg, de heilige paus Johannes Paulus II en paus Franciscus werden het slachtoffer van genadeloze laster door de extreemrechtse media:

Engelse media:

- <https://onepeterfive.com/remembering-the-sacrilige-of-assisi-i-thirty-years-later/>

---

¹⁴ Ibid., en *Donum Veritatis, Over de kerkelijke roeping van de theoloog*, Joseph Kardinaal Ratzinger, Libreria Editrice Vaticana, 1990.

¹⁵ Decreten van de Oecumenische Concilies, Vaticaans Concilie I, vol. II, op. cit., pp. cap. II-IV, blz. 813-815.

- <https://novusordowatch.org/2014/02/john-paul-assisi-apostasy/>

Franse media:

- <https://www.vaticancatholique.com/apostasie-de-jean-paul-ii-a-assise/#.XskktTk6-yo>
- <https://www.lesdokimos.org/fr/blog/2014-06-08-la-prostituee-oecumenique/>

Laten we nu eens kijken naar nog twee beslissingen van Pontifexen die niet de steun van alle bisschoppen kregen, en waartegen enkele prelaten en leken aan de andere, progressieve kant van het spectrum weerstand boden: de encycliek *Humanae Vitae* van paus Paulus VI, die anticonceptie verbood, en de apostolische brief *Ordinatio Sacerdotalis* van paus Johannes Paulus II, waarin vrouwelijke priesters werden verboden, kreeg deze keer de minachting en tegenstand van de extreem-linkse katholieke media te verduren.

- https://en.wikipedia.org/wiki/Winnipeg_Statement
- <https://www.catholicsforchoice.org/issues/contraception/>
- <https://www.romancatholicwomenpriests.org/>
- <https://www.womensordination.org/resources-old/fact-sheet-on-catholic-womens-ordination/>

Ondanks de trieste realiteit dat de meeste christenen tegenwoordig vrijwel geen catechisatie hebben en minder dan een kwart van de katholieken wekelijks de sacramenten bijwoont, zorgt de Heilige Geest niettemin voor de Kerk door haar in het bijzonder te leiden via het leeraamt van de Kerk,

het Leergezag, dat niet kan bestaan of functioneren. zonder het ambt van het pausdom (Mat. 16:18). Vandaar de woorden van de prefect op de DDF, kardinaal Víctor Manuel Fernández' presentatie in de FS-verklaring: *“Aangezien ‘de Romeinse Curie in de eerste plaats een instrument is ten dienste van de opvolger van Petrus’ (Ap. Const. Praedicate Evangelium, II, 1), moet ons werk, samen met een begrip van de eeuwige leer van de Kerk, de ontvangst van de leer van de Heilige Vader bevorderen.”*

Oneerlijke media

De seculiere media hebben de reputatie een vals verhaal over de Kerk in stand te houden, tot ongenoegen van veel christenen die vaak ten prooi vallen aan oneerlijke berichtgeving. Zodra het Vaticaan haar FS-Verklaring had vrijgegeven, verdraaide de seculiere pers, sneller dan de waarheid haar schoenen aantrok, de boodschap van de Verklaring, door woorden in de mond te leggen van de ouder wordende Pontifex van Rome die hij nooit had uitgesproken. Dergelijke valse krantenkoppen, die uit de pers naar voren komen en worden herhaald door extreemrechtse en extreem-linkse seculiere, katholieke en christelijke journalisten, laten lezen: “Het Vaticaan keurt Homoseksuele Verbintenissen Goed met haar Zegen”, “Paus keurt het Huwelijk met Hetzelfde Geslacht Goed”, “Zonde is niet langer een zonde in de katholieke kerk”, enz. Om de omvang van de geestelijke schade die door valse journalistieke berichtgeving wordt veroorzaakt beter te begrijpen, moeten we de voorziene gevolgen ervan door beide partijen in

overweging nemen door zowel de heilige Don Bosco en paus Pius XI.

In 1862 aanschouwde Don Bosco in een mystiek visioen de kwade krachten van een hele vijandelijke vloot, verwickeld in de strijd tegen de Kerk, die zij probeerde neer te halen, samen met de paus die aan haar roer stond, met de wapens van 'boeken en pamfletten' (de sociale media in de tijd van St. Don Bosco). Op dezelfde manier schreef paus Pius XI over dergelijke gevolgen, vervat in de volgende verklaring waarin hij de poging van de media om de Kerk te ondermijnen voorspelde:

“Er is... de snelle verspreiding... gevonden in een propaganda die zo werkelijk duivels is dat de wereld misschien nog nooit zoiets als voorheen heeft meegemaakt. Het wordt aangestuurd vanuit één gemeenschappelijk centrum. Het is sluw aangepast aan de wisselende omstandigheden van verschillende volkeren. Het beschikt over grote financiële middelen, gigantische organisaties, internationale congressen en talloze geschoolde werknemers. Het maakt gebruik van pamfletten en recensies, van film, theater en radio, van scholen en zelfs universiteiten... Een... krachtige factor... is de samenzwering van stilte van de kant van een groot deel van de niet-katholieke pers van de wereld... Deze stilte wordt... begunstigd door verschillende occulte krachten die lange tijd hebben gewerkt aan de omverwerping van de christelijke sociale orde... Toen de apostelen de Verlosser vroegen waarom zij er niet in waren geslaagd de boze geest uit een bezetene te verdrijven, antwoordde Onze Heer: ‘Dit soort wordt enkel uitgeworpen door Gebed en Vasten.’ Zo kan ook het kwaad dat de mensheid vandaag de dag kwelt alleen

worden overwonnen door een wereldwijde heilige kruistocht van gebed en boete...” (Encycliek *Divini Redemptoris*, Libreria Editrice Vaticana, 1937).

Toegegeven, een groot deel van de schade die de media aanricht is deels het gevolg van de oneerlijke berichtgeving onder journalisten die, vanwege hun minachting voor alle geïnstitutionaliseerde religies of hun verlangen om gelegenheid te vinden om de paus en de Kerk te veroordelen, niet vertrouwd zijn met de theologische terminologie van de wereld van kerkelijke documenten, zonder welke men de beoogde betekenis niet effectief kan interpreteren en overbrengen. Spijtig genoeg, vertrouwen niet weinig godvrezende katholieken en christenen op zulke journalisten voor hun kerkelijk nieuws, die hen vaker wel dan niet minachting bijbrengen jegens de Kerk, het bolwerk van hun geloof, waarvoor Jezus Christus Zijn Bloed heeft vergoten en waarvan zij allemaal lid zijn. Helaas en in hun onwetendheid is dit precies wat Satan verlangt om zijn plan, het zaaien van verwarring en verdeeldheid, te bevorderen.

Verdeeldheid en de Duivel

In de goedgekeurde profetische openbaringen die hieronder worden gerapporteerd, ontmaskeren Jezus en Maria het plan van Satan, die probeert gebruik te maken van de bovengenoemde oneerlijke media en occulte krachten om de leden van het mystieke lichaam van Christus te verdelen. Satan is zich er terdege van bewust dat er kracht schuilt in eenheid en aantallen, en dat hoe groter de verdeeldheid onder

de leden van de Kerk is, hoe zwakker hun eenheid en kracht is.

Aan de ene kant zijn er zeker loyale prelaten die in de DDF-verklaring niets erkennen dat in strijd is met de eeuwige leer van de Kerk, terwijl ze oprecht een verlangen uiten naar meer theologische duidelijkheid. Dit zijn de Abels van de Kerk. Aan de andere kant zijn er mensen die openlijk en genadeloos de spot drijven met de goedbedoelende maar toch ook ouder wordende Pontifex van Rome, en die beweren de Kerk te verdedigen, terwijl ze in werkelijkheid Satans werk bevorderen, namelijk het zaaien van verdeeldheid en schisma in de huishouding. Dit zijn de Kaïns van de Kerk. Om deze waarheid beter over te brengen, moeten we de volgende woorden van God aan de heilige Catharina van Siena overwegen:

“Ik heb het je verduidelijkt... en je laten zien welke eerbied seculieren zouden moeten hebben voor Mijn priesters, of ze nu goed of slecht zijn, en hoeveel oneerbiedigheid jegens hen Mij mishaaft... Het recht om hun gebreken te corrigeren behoort Mij alleen toe, en zo wens Ik dat het is... Ik heb in de Schrift gezegd: Raak Mijn Christussen niet aan. Er kan geen grotere ondergang over de mens komen dan zichzelf tot hun bestraffer te maken...

Om deze reden heeft niemand een excuus om te zeggen: ‘Ik doe geen kwaad, noch kom ik in opstand tegen de heilige Kerk. Ik handel eenvoudigweg tegen de zonden van kwade pastoors.’ Zulke mensen zijn misleid, verblind als ze zijn door hun eigen egoïsme.... Ik ben het die ze aanvallen... Voor Mij is elke aanval die ze op Mijn bedienaren doen een herhaling van: spot, laster, schande, misbruik. Wat hen ook

*wordt aangedaan, beschouw Ik als iets dat Mij is aangedaan...*¹⁶

De realiteit van vandaag de dag is dat, ondanks Gods woorden tot de heilige Catharina, de anti-pauselijke retoriek op de sociale media doorgaat onder zowel prelaten als leken, in navolging van de woorden die de Heilige Moeder in 1973 aan de wereld openbaarde in Akita, Japan:

“Het werk van de duivel zal zelfs in de Kerk infiltreren op zo’n manier dat je kardinalen tegen kardinalen zult zien ontstaan, bisschoppen tegen bisschoppen. De priesters die Mij vereren zullen worden geminacht en tegengewerkt door hun confraters... kerken en altaren zullen worden geplunderd; de Kerk zal vol zijn van degenen die compromissen aanvaarden en de duivel zal vele priesters en gewijde zielen ertoe aanzetten de dienst van de Heer te verlaten.”

In 1990 besprak de Heilige Moeder het belang van het respecteren van de Plaatsvervanger van Christus in de kerkelijk goedgekeurde profetische openbaringen van Waar Leven in God:

“Wees een ware getuige van het Evangelie door de warmte en de gloed van licht in jullie hart; wees een getuigenis voor Jezus door Zijn Kruis met Hem te dragen; wees een getuige voor de Kerk door standvastig te zijn in jullie geloof en verenigd te zijn met de Vicaris van Christus; sta je tong nooit toe uit te glijden; wees volmaakt zoals de

---

¹⁶ Catharina van Siena; De dialoog, New York: Paulist Press, 1980, hfst. 115-116.

Heer volmaakt is; laat zien dat jullie inderdaad de eerste vruchten van Gods grote Liefde zijn."¹⁷

*"Blijf trouw aan het Huis van God en bewaar de Tradities die jullie geleerd zijn en luister naar Mijn beminde en gezegende Vicaris van Mijn Zoon; aan elke priester is door God de genade gegeven te handelen en Mijn Zoon te vertegenwoordigen; en dus bid Ik voor hen die zich nog niet nederig onderwerpen aan de Vicaris van de Kerk, dat ze zich mogen onderwerpen en gewillig zijn."*¹⁸

En de Heer Jezus Christus openbaart een soortgelijke boodschap in de door de Kerk goedgekeurde Boodschappen van 1993 en 2019:

"Het boek Daniël, dat verzegeld was en waarvan de woorden geheim gehouden werden, worden nu in hun volheid aan jullie allen geopenbaard; Ik heb tot jullie allen gezegd dat jullie generatie afvallig is geworden en dat deze geloofsafval tot in het hart van Mijn Heiligdom zou doordringen en priesters, bisschoppen en kardinalen zou aantasten; Je ziet, dochter, Ik spreek over die afvalligen die Mijn Kerk verraden en zich tegen Mijn uitverkorene verzetten, de Vicaris van Mijn Kerk, die hun rebellie tegenhoudt [opmerking: toespeling op 2Thess. 2:7], maar het was voorzegt dat Satan in jullie tijden aan het werk zal gaan om alles wat goed is te vernietigen en dat hij op jacht zal

---

¹⁷ True Life in God - Waar Leven in God - *Nihil Obstat* en *Imprimatur*, Genève 2005, 10 oktober 1990.

¹⁸ *Ibid.*, 18 maart 1991.

gaan naar diegenen die Ik jullie zend met Mijn Barmhartige Oproepen, die jullie zouden hebben kunnen redden.”¹⁹

“Ik geef je Mijn Vrede; wees niet verontrust door deze kleine zielen; bid voor hen; Ik herinner je eraan dat iedereen die zich ertoe verbindt Mij te volgen en probeert te leven in devotie tot Mij, zeker zal worden aangevallen! als deze kleine zielen niet willen luisteren, zullen ze het nooit leren; wees geduldig in gebed, standvastig en bereid om te blijven leren van Wijsheid; pas op voor roddel; pas op voor degenen die de Paus veroordelen en beoordelen, het zijn klets-kousen die zichzelf en elkaar feliciteren terwijl ze zich tegen de Paus uitspreken; gevangen in hun eigen reflecties, worden ze meegesleept, misdragen zich; Mijn Kerk zal de waarheid altijd hooghouden en zal ze altijd veilig houden... dus iedereen die de Vicaris van Mijn Kerk veroordeelt, kan Mijn discipel niet zijn; nederigheid ontbreekt bij hen!”²⁰

“... Troost Mijn mensen door hen te vertellen over het wonderlijke Werk²¹ dat Ik heb voorbereid voor deze afvallige generatie... Mijn Boodschap spreekt tot hun hart, het is een licht op hun pad, het is Wijsheid die hun hart binnengaat en de Kennis van God wordt een vreugde in hun leven! Mijn Nieuw Lied²² geschreven en gezongen door je Maker en Koning, verleent overwinning aan Mijn schepping; zij die zich verheugen in het proeven van Mijn Nieuwe Lied zullen Mij toejuichen met lofzangen op hun lippen, Mijn Naam prijzend; en zij zullen leren dat Mijn

---

¹⁹ Ibid., 20 december 1993.

²⁰ Ibid., 16 augustus 2019.

²¹ De Boodschappen van True Life in God – Waar Leven in God - met meerdere *Imprimaturs* en *Nihil Obstats*.

²² Ibid.

Barmhartige Werken Soevereiniteit bevatten, Eeuwige Soevereiniteit die van eeuw tot eeuw voortduurt ...”

...

Het geschenk dat aan jou is gegeven, wordt door de Geest gegeven om alle beproevingen en ontberingen te dragen omwille van Mij, om heiligheid op te roepen en één van de pijlers te zijn, één van de kariatiden ²³ die Mijn Kerk steunen, om Mijn drager te zijn om met macht tot vele naties te getuigen ...”

---

²³ Kariatide-symboliek: meisjes uit Karyæ, Griekenland, werden als bijzonder mooi, lang, sterk beschouwd en in staat om sterke kinderen te baren.

Conclusie

Ik hoop dat dit artikel u kan helpen bij het verdiepen van uw liefde voor Christus, de Bruidegom, en voor de Kerk, Zijn Bruid, waarvoor Hij Zijn Meest Kostbare Bloed heeft vergoten en waarvan u allen lid bent. Ik moedig u aan om vrede te hebben en niets te vrezen, maar te vertrouwen op de Heer, aangezien dit de raadgeving van Jezus zelf is (Joh. 14:27; Luk. 8:50). Jezus en Zijn onafscheidelijke Moeder, zijn er altijd om u te begeleiden en eraan te herinneren dat de Kerk ons niet in de steek zal laten, nooit (Mat. 16:18). Laten we er in dit nieuwe jaar samen naar streven om ons af te wenden van alles wat ons afleidt, en ons te wijden aan een standvastig dagelijks gebedsleven, aan de wekelijkse ontvangst van de Eucharistie, aan de tweemaandelijks biecht, en aan geestelijke en lichamelijke werken van genade. Mogen God en Maria u ertoe aanzetten om in Zijn genade en in Zijn Goddelijke Wil te leven, en moge de Almachtige God u zegenen.

+

Nos cum prole pia, benedicat Virgo Maria

In Christus,

Fr. J.L. Iannuzzi, STL, S.Th.D.

5 jan. 2024